

Ett bestialiskt mord och en hederlös dom

Innehåll

- 1 Ett bestialiskt mord och en hederlös dom
- 2 Farliga skolor för barn
- 3 "Ärren från åren på Vidkarr finns kvar
- 4 Religiösa skolor ett hot mot jämställdheten
- 5 Kompensera barnhemsbarnen

Ansvarig utgivare:

Sara Ghasemyani
sara.ghasemyani@spray.se

Redaktör:

Soleyman Ghasemiani
soleyman.ghasemiani@spray.se

Adress: Box 69 / 424 22 Angered

- Tel: 070- 444 15 78
- Fax: 08- 590 737 99
- info@barnenforst..se
- www.barnenforst.se
- www.childrenfirstinternational.org

Den 26:e april föll domen för hedersmordet i Högsby i november förra året. Tingsrätten i Kalmar dömde 18 åringen som tog på sig skulden för mordet på Abbas Rezai, till sluten ungdomsvård i 4 år och utvisning efter avtjänat straff. Föräldrarna frikändes helt.

Något är kollosalt fel. Abbas bragtes om livet bestialiskt hemma hos flickvännens familj sedan de hade lockats hem med löfte om att lösa konflikten; en konflikt som hade med det ingångna förhållandet mellan Abbas och Högsbyfamiljens dotter att göra. Familjen hade känt sin heder kränkt i och med att dottern hade flytt hemifrån och haft ett utom-äktenskapligt förhållande. Abbas känner sig säker på att något kommer att hända honom när han följer flickvännen hem i hopp om att bli accepterad av

familjen. Han berättar öppet om sin rädsla för att bli m ö r d a d f ö r socialtjänstemännen på väg till flickvännens familj. Vi får inte heller glömma att flickan hade hotat att begå självmord om hon tvingades flytta tillbaka till sina föräldrar.

Abbas mördas samma dag, med både inre och yttre brännskador av het olja på halsen och halva ansiktet, med basebollslag mot huvudet och 23 knivslag i kroppen. Ingen i familjen har några märken på kroppen som kan tyda på ett bråk eller något handgemäng från den mördades sida. Både faderns och moderns fingeravtryck återfanns på oljeflaskan. Modern i familjen hade också brännskador av olja på en hand, typ den skada som

Abbas åsamkades i halva ansiktet. Tre dagar efter mordet anmäler 18 åringen sig själv till polisen och berättar om mordet.

Som sagt tar 18 åringen

Tingsrätten verkar inte veta att hedersmord sällan begås av en ensam individ utan är planerad och i samförstånd och samverkan med andra aktörer i slakten. Beslutet om mordet är ett kollektivt

Foto: Anders-h

hela ansvaret på sig. Modern säger sig ha varit i den andra lägenheten och kokat te under tiden. Fadern påstår att han satt på toaletten under hela den makabra tid dramat pågick. Familjen sätter samman världens klenaste historia för ett bestialiskt hedersmord och tingsrätten går med på det.

Abbas har nu avrättats för andra gången av tingsrätten i Kalmar. Domen visar på ett hårresande sätt domstolväsendets bristande kunskap om hedersmord och det vanliga tillvägagångssättet.

beslut även om själva mordet kan utföras av en individ. I alla de länder där det officiellt finns ett straff för mordet, brukar den yngsta i familjen ta på sig uppdraget att eliminera offret för att rentvå resten av familjen från juridiskt ansvar. I länder där det är mindre straff för dem som inte har fyllt 18 år, brukar ungdomarna ta på sig ansvaret. De får en relativ kort straffpåföljd och medan de medansvariga vuxna får gå fria. På så sätt återupprättar man den "förlorade hedern" samtidigt som man undgår lagens strängaste straff.

Det svenska rättsväsendet begår ett allvarligt brott när den inte bestraffar hedersmord så som den verkligen är, ett kollektivt illdåd. Signalerna som denna dom sänder över hela riket är glasklara: Flickor i hedersrelaterade miljöer har ingenstans att vända sig till för att få stöd. De och deras pojkvänner är billiga villebråd för unga bröder och nära släktingar som kommer undan med några år på en ungdomsanstalt medan de vuxna i nätverket skrattar åt det naiva samhällets retorik kring jämställdhet mellan könen. Tingsrättens dom rättfärdigar indirekt det våld som utförs i hederns namn när den inte ser frågan i sin helhet och rentvår nätverket från allt ansvar. Hedersmord har sina egna mekanismer och sitt specifika förfaringssätt. Det är inte första gången rättsväsendet faller i hederskulturfallen. En domstol i Tyskland fällde nyligen i ett hedersmordsfall, den yngsta brodern i familjen medan de två äldre bröderna som enligt åklagaren hade det verkliga ansvaret, friades.

Abbas fästmö lever nu under skydd undan sina föräldrar och släkt sedan hon återtagit den konstruerade historien vid första polisförhöret. Av

Ett bestialiskt mord.....

förklarliga skäl vågade hon inte vittna mot sina föräldrar i tingsrätten. Nu väddar Abbas mor till henne att träda fram och vittna om mordet så som det var så att Abbas kan vila i frid. Fästmän har förlorat sin älskade för den patriarkala hederskulturen och är nu tvungen att gå under jorden för sin släkt. Frågan är om rättsväsendet behöver ha hennes mord också på sitt samvete innan man begriper hedersmordets väsen och förfarande.

Svik inte flickor och pojkars fri- och rättigheter i de religiösa och patriarkala miljöerna genom denna bristande insikt om hederskultur och mordet på de unga själar som inte vill ha mer än rätt till sin kropp och sin fria kärlek. Lagen måste skydda de unga människornas rätt till sitt eget fria liv. Kalmars tingsrätts dom i Abbas-målet är ett slag i ansiktet på alla de krafter som vill se ett slut på hedersvåldet. Ansvar måste utkrävas från alla de inblandade!

Soleyman Ghasemiani; ordf. Barnen Först
Sara Mohammad; ordf. Riksföreningen Glöm aldrig Pela och Fadime

2006-04-26

Farliga Skolor för barn

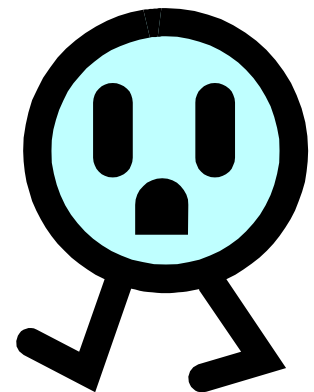
Andreas Persson

Al Salamskolan i Örebro är en religiös friskola i Örebro som nämndes i Uppdrag Granskning 2006-04-25. Programmet visade hur religiösa islamistiska krafter motverkade integration i det svenska samhället.

Ingen från Al Salamskolan ville medverka och kommentera de uppgifter som dök upp i programmet. En som finns bakom skolan kommer från Islamiska kulturföreningen i Malmö. Runt 1996-1997 var han lärare på Al Elowm al-islamia skolan i Malmö. Det var det första försöket i Sverige att sprida wahabismen i skolform. Wahabismen är en extremistisk form av islam med kopplingar till både Muslimska brödrskapet och Al-Qaida.

Det gick inte så bra för Al-Elowm al-islamia skolan i Malmö. Fem lärarinnor anmälde skolan till skolverket, polisen och Yrkesinspektionen.

Anmälningarna gällde allt från fysisk och psykisk misshandel av barnen, till brott mot arbetsmiljölagen och brott mot skollagen. För detta blev lärarinnorna kallade judiska horor av

skolledningen och fick hotfulla samtal från föräldrar. Men Skolverket, Lärarförbundet och Yrkesinspektionen gav lärarinnorna rätt och stängde skolan.

Flera år senare är det dags för ett nytt försök från Islamiska kulturföreningen. Nu flyttar läraren från Al Elowm al-islamia skolan i Malmö till Örebro. I den

sidan 4

förra skolan lärde man ut sina elever att de inte behövde lyssna till kvinnor utan bara till rätttroga muslimer. När barn var olydiga hängdes dem ut från fönstret. I Örebro hoppar så småningom en kvinnlig rektor av arbetet i protest

och otrogna; och att läroböcker censureras.

I Danmark spädde Ahmed Abu Laban på muhammedkrisen genom att resa runt och hetsa mot danskar. I Malmö vill Ahmed Abu Laban starta en

muslimer som inte vågar sätta sin fot hos Islamiska kulturföreningen, trots att den får bidrag till integrationsverksamhet. Föreningen fick 5 av varandra oberoende polisanmälningar med anledning av hatpropaganda mot andra muslimer på bokmässan i Rosengårdsbibliotek 1998. Man delade ut skrifter med uppmaningen att shiamuslimer ska dö, för att de inte är rätttroga sunnimuslimer eller wahabis.

När nu denna skola i Örebro slagit klorna i intet ont anande småbarn och sakta indoktrinerar dem att isolera sig och inte umgås med icke troende muslimer, bistår samhället detta direkt och indirekt.

mot att skolan bryter mot skollagen. Flera gånger byter skolan i Örebro stiftelse för att det inte ska märkas att stiftelsen bakom är av wahabitisk inriktning. Pengarna till stiftelsen kommer från Saudiarabien. Det här är första steget. Skolverket inleder våren 2006 en närmre inspektion mot skolan. Om den kommer att klara sig kan den expandera till fler städer i Sverige. Då får fler barn lära sig att kvinnor är mindre värda och att människor med annan religion och tro kommer att refereras till som syndare

ny moské tillsammans med Islamiska kulturföreningen. Inte överraskande besöker Abu Laban även Örebro. Vilka politiker och tjänstemän i Örebro är det som har missat att kolla upp bakgrunden till att den startas och kopplingarna till Malmö? Vet de om att personal från Al-Salamskolan i Örebro tidigare i Malmö bedrivit koranskola för småbarn där det svenska samhället förkastats som syndigt? Eller att Islamiska kulturföreningen stoppade midsommarfirandet på Rosengård? Det finns

Barn är försvarslösa mot religiösa dogmer. När skolan får inrama barnens sätt att tänka och inhämta kunskaper enligt de religiösa dogmer och källorna, har man gjort mörkermännen och de fundamentalistiska krafterna den största tjänsten. Det är bland dessa barn som fundamentalisterna kan få sina rekryter i unga åldrar; barn som segregats, diskriminerats och marginaliserats i namn av respekt för religionsfrihet.

2006-05-16

En förvaringsplats där barnen kränktes och lämnades i ensamhet. Så beskriver Göran Wall sin uppväxt på Vidkärrs barnhem.

I femtiotalets Sverige var byggandet av välfärdsstaten i full gång. Det var en tid av sociala reformer. Men det fanns en annan verklighet som pågick parallellt med de stora projekten. Göran Wall kom till Vidkärrs barnhem som fyra månaders baby, 1954. Mamman levde ensam och klarade inte att ta hand om

Foto: K. Levin

honom. Under de närmaste tio åren följde en ständig omflyttning till olika barnhem och fosterhem. - På Vidkärrs barnhem fick man vara ett år och sedan blev man överflyttad till ett annat barnhem eller en fosterfamilj. Fungerade det

Ärren från åren på Vidkärr finns kvar

Henric Nilsson

inte så kom man tillbaka och fick stanna ett år till. Jag var tio år när jag lämnade Vidkärr för sista gången.

Göran minns de stora grindarna. Runt områdets sju hus fanns ett två meter högt stängsel omgärdat med taggtråd.

- Vi bodde fyra till sex barn i varje rum. Det var tvåvåningshus, och på varje våning fanns två sovrum. Man bytte hus utifrån den ålder man var i. Klockan sju på morgonen kom en vårdare in och drog upp gardinen med en smäll. Och klockan åtta på kvällen släcktes ljuset.

Den som grät fick kompisstryk. Det kunde bo mer än hundra barn, i åldern ett till sexton år, samtidigt på Vidkärr. Det gällde att snabbt lära sig reglerna.

- Det gick inte att vara ledsen. Då fick man kompanistryk. Det var livsfarligt att visa känslor.

Grät någon på natten så hoppade vi på honom direkt. Om man tillät sig att känna så bröt man ihop. Jag minns att jag inte ens lipade när farsan inte kom och hämtade mig för en helgpermis. Jag satt som enda unge och väntade en lördagseftermiddag. Inte en tår.

Göran kände sig helt sönderstressad. Ständiga miljöombyten, nya kontakter och en känsla av ensamhet och saknad gjorde honom aggressiv och destruktiv.

- Jag hade ingen självkänsla. Det enda jag lärde mig var att slåss och att inte vara rädd. Det kvittade om något hände mig

Någon behandlingsstruktur fanns inte, menar Göran. Vidkärr var en förvaringsplats för barn. Vårdarna kom och gick. Tryggheten fanns hos de kamrater han hade.

- Jag blir upprörd när jag läser på skylten under statyn vid ingången till Vidkärr. Att vi skulle ha fått omsorg och omtanke är inte sant.

sidan 6

Personalen hade ingen utbildning, de visste inte vad de skulle göra med ungarna. Jag blev medicinerad med lugnande medel som orsakade EP-anfall. Vi var försöksdjur.

Förekom det några övergrepp från personalen?

- Vi blev inlåsta, de kopplade polisgrepp, tryckte ner oss och satte sig på bröstet. Det förekom alltid tjuvnytp. En lärare ryckte en kamrat i örat så huden sprack. Jag själv blev nerklämd från andra våningen och hade stora rivmärken på armarna. Men om detta går inte att läsa i journalerna.

Flyttade hem till sin pappa 1964 kom Göran till ett fosterhem i Östergötland. Han fick slita

på bondgården, och trots att han inte trivdes så bestämde han sig för att stanna kvar då alternativet var ungdomsvårdsskola. När han var sjutton år flyttade han hem till sin pappa. Den allvarligaste kritiken riktar han i dag mot socialtjänsten som inte utövade tillsyn och utbildade dem som jobbade där.

- Dessa sjutton år med familjen Socialtjänst har skapat mig. Jag var ett försvarslöst barn när jag

kom till Vidkärr. Jag har aldrig kunnat känna tillit och fullt ut släppa in människor i mitt liv. Så mycket har försvunnit för mig.

Vad skulle de gjort?

- De skulle ha letat upp ett fosterhem till mig direkt och kollat att jag hade det bra där. Alla fosterhem är inte dåliga.

Revanschlust har varit en drivkraft för Göran. Han utbildade sig till förskollärare. Sedan tio år jobbar han fackligt för Lärarförbundet.

- Vissa dagar känner jag mig stolt över att jag klarat mig, men förr har jag haft tankar om att ställa mig på Drottningtorget och hålla bensin över mig. Men jag vill fightas istället, för mig och mina kamrater som inte finns i livet längre.. Vad önskar du att staten ska göra nu?

- Jag har inga större förhoppningar. Många som kan berätta skäms över sin tid på barnhem, många orkar inte bli ifrågasatta, många har dött. Jag skulle vilja få psykologhjälp och jag skulle vilja få ett skadestånd för de förslitningsskador jag fick på bondgården.

** Texten har varit publicerad i GöteborgsPosten tidigare.*

Religiösa skolor

alla möjligheter att genom egna efterforskningar, tankar och funderingar göra egna val i livet. Där har skolan och lärarna en oerhört viktig roll att fungera som en neutral plattform för barn och ungdomar. Vill sedan föräldrar fostra sina barn till den tro man bekänner sig så står det alla fritt att göra så på fritiden. Men skolan bör vara en fredad zon där möjlighet ges för att bilda fria, jämställda, kritiskt granskande individer.

I valet mellan föräldrars religiösa rättigheter och barns rättigheter till egna åsikter är det helt uppenbart vems frihet man måste värna. I valet mellan olika gruppers strävan till kontroll över individers kan man aldrig som liberal tveka. För barnens rätt, för vår demokratiska utveckling och för jämställdheten. Religiösa skolor hör helt enkelt inte hemma i ett samhälle som enats om att kvinnor och män ska ha samma möjligheter och skyldigheter.

Tina Acketoft

Riksdagsledamot,
Jämställdhetstalesman för
Folkpartiet Liberalerna
2006-04-30

Kompensera

Föreningens arbete går ut på att verka för upprättelse för drabbade som kränkts och vanvårdats - felbehandlats men också för att förändra missförhållanden och påvisa systemfel idag. Det är oerhört viktigt att staten går på djupet i att försöka utrona omfattningen av kränkningarna och förutsättningslöst utvärderar och konsekvensanalyserar verksamheten. Det har nämligen seriöst aldrig gjorts. Det är inte minst viktigt för att dra lärdom av missgrepp i historien inför framtida förbättringar. Däremot finns det många exempel på skön-skrivningar, idealiseringar och en slags tro på ett systems inneboende godhet, vilket är farligt och kan bidra till att cementera missförhållanden. Slutligen: Varför skulle inte Sverige anses behöva göra upp med skamfläckar och övergrepp mot medborgarna i det förflutna? En sådan ovilja till uppgörelse är ovärdig i ett civiliserat och humant samhälle. Detta har varit en självklarhet i t.ex. Norge och Irland där liknande skandaler rullats upp.

Birger Hjelm
Ordf. Föreningen
Samhällets Styvbarn
2006-04-05

Religiösa skolor ett hot mot jämställdheten

Än en gång har debatten om religiösa skolors vara eller icke vara blossat upp. En känslig fråga för många. Förespråkarna för religiösa skolor säger att det är barnens och familjernas rätt att få utöva sin religion i skolmiljö utan påtryckningar och influenser från andra, och förespråkarna för en separerad kyrka och skola ser en sammanblandning som ett hot mot barns möjlighet att själva få välja tro och också ett hot mot vetenskapens ställning i skolan. För mig som liberal och feminist ser jag religiösa skolor, oavsett inriktning, främst som ett hot mot jämställdheten, och därmed de mänskliga rättigheterna.

Som samhälle har vi enats kring vissa värderingar. Skolan har en unik roll att utbilda barn och ungdomar enligt dessa principer. Enligt läroplanen ska demokrati- och jämställdhetsarbetet genomsyra skolans verksamhet. Det innebär bland annat att den som arbetar inom skolan ska främja jämställdhet mellan

könen. Idag går ca 7000 elever i religiösa friskolor.

Trots Skolverkets inspektioner finns det idag inget som garanterar att dessa elever får den allsidiga och sakliga undervisning som läroplanen kräver. Att religioner som till vardags predikar kvinnans underordnande ställning helt plötsligt i sin roll som lärosäte nu skulle ge en allsidig och saklig undervisning om kvinnors och mäns lika rättigheter ter sig tämligen naivt att tro. Man kan hävda att flickor och pojkar även i icke konfessionella skolor fostras till traditionella könsroller – men till skillnad från de konfessionella skolorna är detta inte en hållning man vill förmedla och bevara utan tvärtom genom synliggörande och genomtänkt metodik aktivt försöker motarbeta.

Jag hyser den största respekt för människors religiösa övertygelser. Men internationella konventioner fastställer varje individs rätt att inte påtvingas en religiös övertygelse. Barn bör ges

sidan 6

Kompensera barnhemsbarnen !

Replik på Malin Siwes ledarartikel "Satsa på tillsyn, inte på skadestånd" lördag den 1 april 2006 i Dagens Nyheter DN.

Malin Siwe ifrågasätter tidigare barnhemsbarn och fosterbarns strävan att i vuxen ålder nå upprättelse och ekonomisk ersättning för de kränkningar de upplevt under sin uppväxt i samhällsvården. Föreningen Samhällets Styvbarn har fått flera samtal från personer som varit illa berörda av Siwes artikel. Malin Siwe verkar anse att fosterbarn och barnhemsbarn bara fick erfa lite allmänt "däng" som förekom även i "vanliga" familjer på den tiden och raljerar över att dessa människor måste försöka inse att livet inte alltid är "rättvist". Om Siwe verkligen tror och menar

detta då har hon inte alls förstått eller satt sig in i den uppkomna debatten och problematiken. Det handlar inte om något "däng", enstaka örffilar, dask eller nyp i öronen, det måste man

ha klart för sig. De som idag gör sina röster hörda vittnar istället om systematiska kränkningar av bla misshandel, pennalism och ibland sexuella övergrepp i sina avarter, därutöver har hårt drabbade berättat om kontinuerligt nedvärderande

bemötanden av olika former resulterande stigman som traumatiserat dom och gett men för livet. Gruppen som helhet är i socioekonomiska termer hårt drabbad där tex ohälsotal, ekonomi, utbildningsnivå är långt sämre än för ett tvärsnitt av befolkningen. Därutöver tycks anas i gruppen också för tidig dödlighet och andelen självmord vara högre. Drabbade drar en direkt och självklar koppling till de kränkningar de genomlevt i omhändertagandemiljöerna. Därmed inte sagt att alla har farit illa av samhällsinslagena, tvärtom har det ibland varit nödvändigt. Omfattningen och proportionerna av kränkningarna är idag klara men både föreningen och nationella hjälplinjen har blivit nedringda av drabbade som har fruktansvärda berättelser att förmedla. Siwes ståndpunkt är vidare att man enbart skall rikta in sig på dagens problem istället för att blicka bakåt. Men det ena utesluter inte det andra.

☞ sidan 7

Barnen Först

Ordf. Soleyman Ghasemiani

Barnen Först
Box 69
424 22 Angered

Tel: 070- 444 15 78
Fax: 08- 590 737 99
info@barnenforst.se
www.barnenforst.se

OBS!

www.barnenforst.se

Stöd oss!

Postgiro:
40 55 55-4

Children First

Main Office:
Chair Person, Soraya Shahabi
CF, BM Box 2592
London WC1N3XX / England

Tel. 44-798 134 3101
Fax: 1-413-639- 1602
childrenfirstinternational@yahoo.ca
www.childrenfirstinternational.org